

Félreállították a nemzettagadót

2025 május 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – Gyurcsány Ferenc soha nem moshatja le magáról a 2004. december 5-i gyalázatot.

Egy évvel a 2026-os sorsdöntő választások előtt még nem tudható, hogy mi lesz a globalista világelit legújabb

---

magyarországi projektjének a sorsa. Alapvetően két realista forgatókönyv képzelhető el. Az egyik, hogy az új ellenzéki messiás, akit egyébként a saját szavazóinak jelentős része sem kedvel, csak eszköznek tekint a nemzeti kormány megbuktatására, a korábbi Péterek sorsára jut.

A másik, nemzeti szempontból kisebb katasztrófával felér? lehet?ség a gyurcsányi modell: hatalomra jutva bukik orra, mert hogy egy országot képtelen lesz vezetni, azt minden józan ember beláthatja.

Különösen olyan emberekkel, akiket maga nevez agyhalottaknak és Soros-ügynököknek.

De bármelyik forgatókönyv valósul is meg, arra minden esély megvan, hogy tíz-húsz éves távlatból úgy emlékezzünk erre az abszurd közjátékra, mint Márki-Zay Péter nagyotmondásaira, amelyek közül kimagasló az a halál komolyan megfogalmazott és vitában is vállalt állítás, miszerint Orbán Viktor a felelős az orosz-ukrán háborúért. Ehhez hasonló tragikomikus mondat volt az ellenzék vezetője, hogy Gyurcsány Ferenc lemondását a Fidesz id?zítette május 8-ra, hogy elterelje a figyelmet az ő nagy leleplezéséről, miszerint a hadügyminiszter lemerete szögezni, hogy a honvédségnek a háborúra kell készülni. Az „atombomba” egyébként még a saját sajtójában sem robbant, de még pukkanni sem pukkant.

Gyurcsány Ferenc lemondása mögött sok minden meghúzódhat: a csaknem húszéves sikertelenség okozta kiégés, az országjárást övez? érdektelenség által indukált csalódottság vagy akár a globalista hatalmi centrum informális, de explicit utasítása. Tény viszont, hogy a volt miniszterelnök sorozatos csúfos kudarca a hatalom újbóli megragadására és száználmas visszavonulása elégtétel lehetett sok hazafinak, akkor is, ha inkább a rácsok mögött látták volna szívesen.

A nemzeti oldalon egyre erősöd? toposz, hogy Magyar Péter még Gyurcsánynál is rosszabb. Nem kétséges, lehet erre találni különböző szempontrendszer alapján megfogalmazott érveket, kezdve onnan, hogy nagyotmondásban Magyar Péter übereli az exminiszterelnököt, pedig ő is elég komoly versenyz? volt e m?fajban, egészen odáig, hogy a családi beszélgetést titokban rögzít?, majd nyilvánosságra hozott, sokat emlegetett hangfelvétel alighanem az újkori magyar demokrácia erkölcsi mélypontja.

Nemzetpolitikai szempontból viszont Gyurcsány Ferenc alumulhatatlan. Egyfajta nulla Kelvin-fok ebben a tekintetben.

A tág értelemben vett nemzetpolitika vonatkozásában köteteket lehetne írni arról, hogy a gyurcsányi politika miként képviselte minden fontos kérdésben az ellentétjét annak, amit a magyar érdek megkívánt, legyen szó emlékezetpolitikáról, szociálpolitikáról, külpolitikáról vagy katonapolitikáról. Maradjunk ezért most a sz?k értelemben vett nemzetpolitikánál.

Jellemző, hogy a 2002-es választás legvisszataszítóbb és még a minden borkorban egy etnicista fasisztát keres?, az él?k sorából két éve távozott Tamás Gáspár Miklós által is elítélt huszonhárommillió román munkavállalóval való riatógatás is hozzá köt?dik, amint azt megtudhattuk Debreczeni József Az új miniszterelnök cím? könyvéből.

Ennek az eszmei nyomvonalnak volt a meghosszabbítása a 2004. december 5-i gyalázat, amikor Gyurcsány az élére állt a külföldi magyarok, legf?képpen az erdélyiek ellen uszító rágalomkampánynak, aminek jövődölései közül egyébként semmi nem vált be, miután 2010-ben a magyar parlament megszavazta a magyar állampolgárság kib?vítését a népszavazás-kezdeményez?k által megfogalmazott kérdés szellemében.

Akkor kap igazán reflektorfényt a gyurcsányi nyílt magyarellenesség, ha a külföldi nemzetársaink millióinak lelki sebeket okozó kampányt összevetjük a volt miniszterelnök extrém migránspártiságával, valamint a nemzeteket és nemzetállamokat egyaránt középtávon felszámolásra íté? Európai Egyesült Államok rémlátomásának támogatásával. Az üzenet világos: az ország magyar jellegét erősít? erdélyi magyarok nem kellene, ellenben a terrort, az er?szakot, az európai gondolkodással ellentétes, vallásilag megalapozott értékrendet valló, beilleszkedni képtelen iszlám tömegek igen.

Ezek köztudott, kell? nyilvánosságot kapott tények. Kevesebb szó esik viszont arról, hogy hozzá köt?dik egy vissza nem tér? történelmi lehet?ség kihasználásának elszabotálása. Az erdélyi magyarság tízévente kétszáz ezer lélekkel fogyatkozott a rendszerváltás óta eltelt id?ben. Ezt a vészes apadást állíthatta volna meg az 1992/1993 fordulóján megfogalmazott RMDSZ-es autonómiaprogram valóra váltása.

Magyarország teljes jogú uniós tagként a háromszintű autonómia intézményesítéséhez köthette volna Románia EU-csatlakozásának megszavazását. Ehhez képest Gyurcsányék közös román–magyar kormányulást szerveztek, azt üzenve a világnak, hogy itt minden rendben van, 2005. szeptember 26-án pedig megszavaztatták a parlamenttel Románia és Bulgária uniós csatlakozását.

Azt sem feledhetjük, hogy midőn a 2010-ben megválasztott magyar Országgyűlés elfogadta a magyar állampolgárság kiterjesztését minden azt igénylő magyarra, a három ellenszavazat közül az egyik Gyurcsányé volt. Azóta is a külföldi magyarok szavazati jogának megvonását a DK, valamint Jakab Péter veti fel újra és újra.

Amint az történni szokott, összesen az, ami összetartozik.

Mindezek után az sem volt meglepő, hogy amikor 2013. október 27-ére a Székely Nemzeti Tanács megszervezte a nemzetközi közösség figyelmét a régió autonómiaigényére ráirányítani igyekvő nagyszabású akciót, a Székelyek Nagy Menetelését, ami mellett egységesen kiállt minden magyar szervezet és nemzetben gondolkodó magyar politikus, beleértve még a baloldali pártjait is (!), Gyurcsány énekelt ki egyedül a kánonból.

Meg egyébként Markó Béla, de ? akkor már nem töltötte be az RMDSZ elnöki tisztségét. Markó csak hozta a kötelezőt, akárcsak a minap, amikor beállva az Orbán Viktor tihanyi beszédét féktelen demagógiával félreértelmező globalista-ballib kórusba, nem állotta azt nyilatkozni, hogy a romániai elnökválasztás Orbán Viktor veresége volt. Holott a valóság ennek szöges ellentéte. A világháló legnépszerűbb közösségi fórumán a választások előtti héten nem lehetett úgy végiggörgetni a hírfolyamot, hogy ne jöjjön be egy Orbán Viktor és Kelemen Hunor kézfogását ábrázoló fotó, azzal az üzenettel, hogy a magyar kormány mindenben az RMDSZ álláspontját támogatja. Markó a nemzeti oldal 2010-es átütő győzelme óta minden alkalmat megragad, hogy paradigmális kérdésekben támadja az Orbán-kormányt, legyen szó a nemzetállamról, az illiberális demokráciáról vagy a határkerítésről. 1996-ig visszanyúló, jól dokumentált történet ez, amit itt és most nem részleteznék, hiszen nem Markónak, hanem elvbarátjának a nemzetpolitikai öröksége a téma.

Gyurcsány Ferenc képviselte a magyar közéletben a kenderzetlen, nyílt, már-már hivalkodó nemzetellenességet.

Mindezt Magyar Péter sem képes alulmúlni, annál is inkább, mert ? megkísérli összebékíteni a vizet a tózzal, a nemzeti retorikát és szimbolikát a nemzetek felszámolására törekvő uniós szolgálatával. A farizeus, jogtipró, korrupt, nemzet- és kereszténységellenes brüsszeli keserű pirulát cukormázzal vonja be, s úgy igyekszik beadni azt a magyar választóknak.

Láttunk már ilyet, az MDF az utolsó korszakában ugyanilyen hangokat pengetett, s a gyászos emlékű Bokros Lajost küldte ki az Európai Parlamentbe. Sorsát ismerjük: a szebb napokat látott párt az SZDSZ karjaiban kötött ki, majd együtt kerültek a történelem szemétdombjára.

Csak idő kérdése, hogy a lufi kipukkanása után ez történjen a Tisza Párttal is. Jobb lenne előbb, mint utóbb.

Borbély Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
